

Betydning, den burde have. Det kan nok være, at den Tid kunde komme, da man kunde gaa til en Gennemførelse af hemmelig Afstemning; men det vil man vistnok ikke gøre, før man er sikker paa, at alle andre Midler til at forebygge Valgtryk ere udtømte. Thi saa længe man har Haab om at kunne forebygge Valgtryk ved stærke Lovbestemmelser, tror jeg ikke, den almindelige Befolkning vil stille sig velvillig til en Lov om hemmelig Afstemning. I og for sig er der vel heller ikke saa megen Grund til at udtale sig om dette Lovforslag, da det jo vistnok har samme Karakter som den, jeg tillægger de fleste andre Lovforslag, som staa paa Dagsordenen i Dag. Det er vel nærmest saadanne Pyntegenstande, man skal have paa, naar man skal stille til Parade for Vælgerne til Foraaret. Jeg tror ikke, det bliver til andet; men skulde det virkelig blive til Alvor, vil jeg anbefale den ærede Ordfører at sondere Stemningen noget bedre ude i Befolkningen, inden han giver Attest paa, hvordan den er. For øvrigt er der noget, som kunde tyde paa, at man heller ikke her er saa enig om denne Sag, idet Forslaget jo kun er bragt frem af to Medlemmer af Reformpartiet, medens det ellers er det almindelige, naar Partiet er med over det hele, at lade et saadant Forslag indbringe af Partiets Bestyrelse. Jeg ved ikke, om der ligger noget deri, og jeg kunde derfor have Lyst til at spørge det ærede Medlem, om der inden for Reformpartiet skulde være nogen Meningsforskel om denne Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Svend Høgsbro*): Jeg forstaaer ikke ret, hvad den højtærede Minister mente med, at Betingelsen for, at Regeringen skulde tage Sagen i sin Haand, var den, at de to Ting først ved deres Afstemning havde givet deres Stilling til Sagen til Kende, og om de vare villige til at arbejde videre paa det Grundlag, Ministeren fandt var det rigtige. Er det en Udtalelse, som skal forstaaes i samme Mening som den bekendte for ikke at sige berømte Udtalelse om Skoleloven, hvormed Ministeren sluttede næstsidste Samling, idet han sagde, at den Sag ikke vilde blive tagen op igen fra Ministeriets Side, før der havde vist sig „Tegn“ baade i Himlen og paa Jorden. (*Indenrigsministeren*: Nej! her i Salen). Der blev dog vist ogsaa nævnt „andetsteds“; Meningen var i alt Fald den, at Regeringen ikke vilde føre Sagen videre, før der viste sig saadanne „Tegn“. Skal det nu og-

saa her være Meningen fra Ministeriets Side, er jeg bange for, der ikke venter denne Sag en bedre Skæbne i den højtærede Ministers Haand end hin anden Sag. Er Meningen derimod den, at den højtærede Minister vil vide, hvorvidt Tingene ere villige til at arbejde paa denne Sag, behøver Ministeren i alt Fald ikke at være i Tvivl om Folketingets Stilling; den har det jo lagt for Dagen gennem sine Vedtagelser, og det har yderligere gennem mine Udtalelser som Ordfører vist, at dette ikke er Tingets sidste Ord i denne Sag.

Olsen: I Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelser vil jeg ogsaa give det foreliggende Forslag min bedste Anbefaling. Det Parti, jeg tilhører, har jo fra den første Dag, det har haft Sæde i Rigsdagen, arbejdet paa at gennemføre den Tanke, som ligger til Grund for dette Forslag. Det undrede mig ikke saa lidt, at det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen) mener, at dette Forslag ligesom andre Forslag kun er en Pyntegenstand — det forekommer mig for Resten ikke at være noget meget smagfuldt Udtryk — som kun har til Hensigt at putte Vælgerne Blaar i Øjnene. Jeg ved ikke, om denne Opfattelse er noget, der bruges i det Parti, han er Chef for; men jeg vil hævde som min inderste Overbevisning, at der ude i Befolkningen er stor Stemning for Indførelse af hemmelig Afstemning, og at vi i høj Grad vilde gavne Befolkningen, særlig den i økonomisk Henseende daarligst stillede Del af den, ved at gennemføre dette Lovforslag. Jeg maa derfor bede det ærede Medlem om ikke at betragte denne Sag blot som en Pyntegenstand, men at gøre, hvad der staaer i hans Partis Magt for at faa den fremmet.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): For saa vidt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har ment at trænge til yderligere Forklaring fra min Side om, hvad jeg mente med mine Ytringer om, at jeg ønskede en Tilkendegivelse fra Rigsdagens Side om, hvorvidt man vilde se denne Sag fremmet, skal jeg gerne udtale, at det særlig var Landstinget, jeg sigtede til. Jeg erkender, at der fra Folketingets Side foreligger et Udtryk for den Opfattelse af dette Spørgsmaal, som i alt Fald for Øjeblikket er raadende hernede. Det var altsaa særlig Landstingets Opfattelse, jeg ønskede at kende; men for øvrigt vil jeg udtale min Glæde over at høre — hvad jeg ikke har kunnet slutte